

1. Autoriaus akimis potebto persasos apibūdintu optinko, kai reikėjo mintis.
2. „...nodelinių minėjimų būg. būkia esamei vilti arba kurtis“ mintis žada, kad yra autumei salgyje. Autoriaus išvertimino - trečiame „Lyg arbaž dasko nainiai - visai realybėlė“
3. Įvonginėjų opažymai įrotingi, nes juose opažiomis yra „metolinių balsų“ ir „dainos“.
4. Persasos nukelia netikė išgyvenimą, bet ir apibendrinimą: „ganta ne tik Dievo lastimas, bet ir Dievo koncertas“.
5. Vairigantys išvyktinis Rdečių Nopalyje, kaip ne galėti darbysti, myliantį žmores, gyvūnus ir gantą. Moran, kad darbystingas ir dobrotingas jo didelijos lietuvių galima siondiens laikyti naivaiselinio charo.

1. Atkreiskite dophino poralynas apibūdintę:

„Ne rodinčių ginių reikia, o mylioti, „Be miško suskurstę žmogus“, Me, be miško nėmančia galot...

1. Kod net i Amerika ten bebuty“
Dophinos labai myli miškoji ji rango, pr. tai yra beveik jo namai.
2. Dophinos rešinėjo pagrindinių bibliotecių adresų tiekė. Tai išysleja kai dophino ištekėti si pirmenybė. Dove remontuoję jis teksime taip:
„P, gerai juos juoktis, kai jūs iš molo vilti moko. Mūsų ponai žurijo, kod tik kuri gysto eitme.“

Komiznos yra 8 pastarajose, kai dophinos pirmenybė atrado jog yra 7 trys dienai.
Iš kai iš pirmenybės rešinėjo, kod yila yra remontinge. Dor komizo randa savo 10-11 pastarajose, kai jiems yra
apie veimocytis.

Rasinėlii

Dophino paveikslas V. Kerevi,
apibūdintas „Skerdžių“

V. Krėvė (tinkoji pavardė Michenčius) - lietuvių literatūros teorikas, ~~savo~~^{apskritai} "Skerdžius"
laiškos fontosijos dorbūty^ą, dramatikos pag-
zindinių vertėj^ą, ~~laiškų~~^{dalyvius} ištekliųj^į origi-
~~laiškų atmosferos~~

knėvės žes kuriųjų dėpius ~~o~~
~~skerdžius~~ retum „progenijos.“ Jis - skerdžia
o jis darbštumą dor labiam išys į kai zemos
darbai: „Zemos vyros rezgė tinkleis, boudinu, o
kai nebūvo tokio darbo, rezgė moterims petkes.“

Autorius ~~sav~~ apsilypne „merdies“
negrindint veikoj vaizduoją, ^{bių} jau prasidėj,
pavy, ^{sl.} išmogaus, iškarda ^{mes} viduram vira-
žinio ^{žymuoži}: „nos iemo ūgio; „vico opūkis;
„seriuosis vicy tame koino gyvenimui renkij.“

St. dopinos „herdziuje“ rekinomas moterčių aprūpiatas, bet tai kompenzuojasi vidinių lobiai - jo dvaria iš būdžeto.

Tekste versjons røntgeniai m i monies
yo ~~tekst~~ skrifte*ngi*. Ba Vakord ~~m jw~~ ~~praleidom~~
~~bereik visq~~ praleidom m jw bereik
visq sars lairvaldikj i klauydom ~~j~~ pos-

kojimų išginkino jo vaistuotę, linksmumą, milžinikom, kai opysa: „vienas iš būtus myli dophinos“, „tu i vėl parokoja jiems skerdžius“, „niekas tiki nesinoro norokų, kiek senoris dophinos“. O kai moteris nigos senj, į namus užėiti kurčia, mygo gais vainino. Padidavo dophinos likvienę voro dophinos ~~ir~~ pulkininkavo – gare opygliaus,

jeimininkės žodžių prisiadavos, ištuoz
prisiadavos: „~~o~~ o tai nėra, nėra
tokių“, „o tai trukštių poženčiai“.

Autorius dėl nes išgyvenimo žmogaus būklės, kuris yra išgyvenimo
dėl to, kad vyras dėl keistų perteisių gyvenimo
holbyj jis yra tik pojukas objekto.

Vincas Krėvė būriųje atskleidžia u
Lopino kiejimo - panteizmo korte gerdinė
ypa iš fatalistas, nes būriųjai ~~stebintys~~ positivūs,
kod jo gyvenimis buvo ~~taik~~^{taik} ~~taik~~^{taik} Vainio
kiepo stavesčiai išvertai tuo žadiniuose kiejo.

~~dolopintreis~~ ~~rântă, doar / latian~~ [Anosymos]
autoniuș dopinierieneș misticuș dopinoz ?
dor latian prioritoare gontos, dor

ji uždroesny, nlieja ji ne ganta, paraleli
lyginiai ji m liepa, „lithmari išėjo liepa,
lithmari gyveno gerasdienis“, halbedavo, kad
liepo be naudos auganti <...>, o gerasdienis
seno gerasdienių visi abduvudavo, kuriems
vadindavo...

Vincas Krėvė, norėdomos
gyduti stupy rūgį tarp ~~top~~ ^{liepos} gerasdienių.
Lopino iš qantos, ~~tais~~ ^{liepos} atėjus jas atstovės
liepos, ~~o~~ Graipio paridales nukerta
liene ~~čia~~ ir po tiek laiku pradedo gau-
žtis, megalojuja ir jo gyvenimo vietas
nutrauktas...

Aprašymo „Gerasdienis“ autorių
negrindinėse veikijo neveiklu ignorinė
resozė senųjų senojo lietuvių tipo, t. y.
darbystė, mylinti ir tilinti qantes gyvyle.

pv-9

R-8

Nr. 9

g.

Tautosakai

dainuojančių

Smulkių
tamburinė

norahojančių

iai

Dainos
muosinės J

muosis

Dainų toninės gry

darbo, restavirij, kalendorių, jaunimo, vaity,
meilės...

Dainoms būdinga:

lyrišmos, stilininkė figūros kompozicija,
paralelimos, personifikacija, nustatinimai,
epitetai, deminatyvai.

Jonas Aistis

Peizažas

dominuojant

Poetas kungs liudras, gromodius eliežostiniu.
Lyptui nepatiko jo norosei jis ją leidė.

Gyveno halvij ūmoje. Kauke boigės lituanistikos
singlo į prancūziją buvo mylęs į Ameriką
i į Lietuvą buvo grizęs tik po mirties.

Ispūdis kuri nėle eliežostis

? Kelij įspūdij netyrėte, lyj jautė?